

TORONYIRÁNY

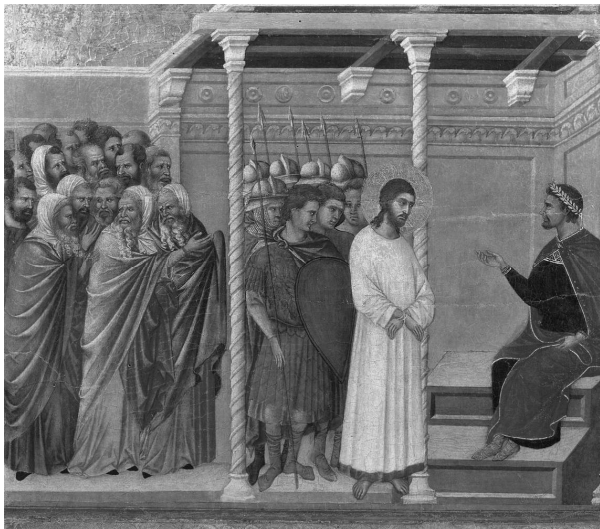
XV. 47.

2021. november 21.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Krisztus, a mindenség királya

Pilátus jóváhagyta a halálos ítéletet, de közben vizet hozatott, megmosta a kezét, s így jelezte, hogy ártatlan akar maradni a kiontott vértől. A víz természetesen nem moshatta le a kötelességmulasztás bűnét. Az ilyen kézmosás ősi szokás volt a zsidóknál is (Mtörv 21,6). Csak a felháborodás és a pogány hatalommal való szembeállítás magyarázhatja a büszke kijelentést: A vére legyen rajtunk és fiainkon. Ők, mint a nép hivatalos vezetői végleg szakítottak Jézussal. Ilyen messiást nem akartak, inkább megmaradtak saját elképzeléseik mellett. Ezután már csak a formások maradtak hátra. Pilátus szabadon engedte Barabást, és parancsot adott a katonáknak Jézus felfeszítésére.

Az elmélkedő egyház régen meglátta, hogy Jézus elítélésében jelképesen benne van az egész emberiség, illetőleg az egész világ bűne. Az ószövetségi népet és a korabeli pogányságot a hivatalos hatóságok képviselik, a küldetésükhöz hűtlen hívőket pedig Júdás. Az Atya irgalmát azonban ez az egyetemes visszautasítás sem tudta megrendíteni. Jézus éppen ebben a teljes elhagyatottságban és teljes meg nem értésben vállalta az Atya előtti engedelmisséget, s ezzel több hódolatot tett az Atya elé, mint amit a világ bűne megtagadott tőle.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- Dán 7,13-14** A történelem Krisztus egyetemes és örök megváltói uralmának megnyilvánulása felé halad.
- Jel 1,5-8** Krisztus a mindenség királya, mi pedig az Ő népe vagyunk.
- Jn 18,33b-37** Jézus közli Pilátussal, hogy az Ő országa nem ebből a világból való.

Jézus Pilátus előtt

Az ítélet kimondása után az összeverődött nép elkísérte Jézust Pilátushoz, aki a húsvéti ünnepre Cezáreából feljött Jeruzsálembe. A tapasztalat megtanította, hogy ilyenkor ébernek kell lennie, mert a zsidók körében könnyen keletkezett politikai mozgolódás. Lakása talán az Antonia várban volt, a templom közelében, s itt volt a helyőrség is, a pretorium, tehát könnyen ellenőrizhette a tömeg viselkedését. Pilátus 26 és 36 között volt helytartó (procurator), s a zsidó írók, Josephus Flavius és Philo meglehetősen rossz képet festenek róla. Nem tartozott a római főnemességhez, hanem a lovagok osztályához, s Róma érdekeit erős kézzel képviselte. Több ízben volt összetűzés közte és a zsidók között, pl. amikor a császár képével díszített pajzsokat kifüggesztette Jeruzsálembe, vagy amikor a templom pénztárából vette el a pénzt, hogy Jeruzsálemnek vízvezetékét építsen. A politikai megmozdulásokat véres kézzel fojtotta el, azért ismételt panaszt emeltek ellene Tibériusz császárnál.

Viselkedése alapján az egyháztörténészek felteszik a kérdést, hogy az evangélisták igazi képet festenek-e róla, amikor úgy mutatják be, mint aki vonakodik Jézus halálos ítéletét megerősíteni. Méltán gondolhatnánk, hogy mit számított egy ilyen büszke rómainak, ha egy galileai férfit a saját népe halálra ad. De figyelembe kell venni, hogy a zsidók úgy vádolták előtte Jézust, mint messiás-királyt. Márpedig az eddig fellépő álmessiások mind politikai kalandorok voltak. Jézus viszont semmi olyat nem tett, amivel a megszálló, hatalom gyanúját felkeltette volna. Pilátusnak is megvolt a maga rendőrsége és kémrendszere, s nem látott semmi olyan kezdeményezést, ami miatt be kellett volna avatkoznia. Joggal tartott tehát attól, hogy a zsidók valamilyen kelepccét állítanak neki. Eddig szokatlan volt, hogy maguk a zsidók jelentsék fel azt, aki népük szabadságáért akart küzdeni. Ezért igyekszik Pilátus részletesen kivizsgálni az ügyet.

A helytartó bizonyára házában erkélyéről beszélt a tömeghez. A négy evangélista szövegéből ilyenféle párbeszédet tételezhetünk fel. Pilátus megkérdezi, hogy mivel vádolják Jézust. Egyesek sértődötten válaszolnak: Ha nem volna gonosztevő, nem hoztuk volna ide. A helytartó gyanítja, hogy valamilyen vallási vita van közöttük, azért hanyagul odaveti: Ítélezetek törvényetek szerint. A zsidók érzik, hogy szavaiban gúny is vegyül, azért mondják elkeseredetten, hogy nekik nem szabad senkit kivégezniük (Jn 18,31). De hogy nyomatékot adjanak követelésüknek, rögtön előjönnek a politikai váddal: Azt tapasztaltuk, hogy tévútra vezetni népünket. Megtiltja, hogy adót fizessünk a császárnak, s messiás-királynak adja ki magát. Ez elég ahhoz, hogy Pilátus külön kihallgatást rendeljen el. Bevezeteti Jézust a helyőrségre és messiási mivolta felől érdeklődik: Te vagy a zsidók királya? Ez a kérdés a római hatóság eddigi tapasztalata alapján vádnak is számított. Azért Jézus tisztáznia akarja a szavak értelmét. Magadtól mondd ezt, vagy mások állították rólam? A helytartó erre érdektelenül megjegyzi, hogy ő nem zsidó, amit tud, azt a főpapoktól, illetve a főtanács tagjaitól tudja. Pilátus a tetteket kívánja hallani, amelyre a feljelentők a messiási vádat építik. Jézus ellenben magyarázatot ad küldetéséről: Országá nem ebből a világból való. Ha földi országot akarna alapítani, alattvalói fegyvert ragadnának mellette, de Pilátus maga is tudhatja, hogy ez nem történt meg. A helytartó most talán pusztán kíváncsiságból azt kérdezi, hogy Jézus minek tartja magát, igazi messiásnak-e? „Igen annak, - válaszolja, én arra születtem és azért jöttem a világba, hogy tanúságot tegyek az igazságról. Aki az igazságból való, hallgat szavamra.” Itt feltételezhetjük, hogy az evangélista olyan választ ad Jézus szájába, amely már nem annyira Pilátusnak szól, hanem a mindenkori keresztyéneknek. De mit érdeklí Pilátust az igazság és a többi vallási kérdés. Neki a hatalom és a gazdagság számít. Jézus ellenben tudja, hogy mindig lesznek akik keresik az igazságot, az élet célját, ezért nem tartja fölöslegesnek a kijelentését.

Pilátus kimegy a népéhez és kijelenti, hogy semmi okot nem talál ennek az embernek a megbüntetésére. Erre újra kezdődik a kiabálás: Tanításával fellázítja a népet Galileától kezdve egészen Jeruzsálemig (Lk 23,5). A helytartó most már érzi, hogy ha Jézus fel is kavarta egyes zsidók vallási érzését, annak nem volt politikai színezete. Kapóra jön neki, hogy Jézus galileai, s így alattvalója Heródes Antipásznak, aki az ünnepekre éppen Jeruzsálembe jött. Ő zsidó, tehát jobban kiismeri magát ezekben a dolgokban. Átküldi hozzá a vádlottat, s gondolja, hogy ezzel kitér a kellemetlen döntés elől. Lépése egyúttal annak igazolása is volt, hogy tiszteletben tartja Heródes jogait, mert ilyen illetékességi súrlódás már volt köztük. Amellett mindketten féltékenyek voltak arra, hogy Rómához hűnek találják őket. Philó írásaiból tudjuk, hogy Heródesnek voltak jó emberei Tibériusz udvarában.

Martos Levente Balázs

Boldog család (18.)

Nehezen kimondott szavak

A családban gyakran találkozunk nehezen kimondott szavakkal. Nem elég az öntudat, a bátorság és a közvetlenség. Bocsánatot kérni - megbocsátani nehéz, mert nehéz beismerni és elismerni a hibákat.

Bocsánatot kérni nehéz. Nem csak öntudat kérdése. A szeretett személlyel szemben is érezzük gyakran, milyen nehéz a megengedett korlátokon belül maradni. A nehéz esetekben is sokszor szívesebben hallgatunk. Úgy teszünk, mintha nem is vettünk volna észre semmi bántót. Nem akarunk senkit sem rajtakapni gyengeségén. Ez a felfogás helytelen, mert ilyenkor mutathatjuk ki igazán a szeretet világos jelét. Csakis a megbocsátás biztos jelével tudjuk a meglazult kapcsolatot megerősíteni. Nem szabad felhalmozni a megoldatlan eseteket. Önmagában ez még nem elegendő. A megbocsátást nem lehet csak érzelmi és értelmi szinten szemlélni. A megbocsátás tapasztalata alapján véve csak akkor lehetséges, ha a házastársal, s a gyerekekkel egyfajta pedagógiai szeretetkapcsolat épül ki; azaz minden, amit mondasz, amit teszel, amit megosztasz, a mindannyiunkban meglévő emberség növelésére irányul, s nem korlátozódik pusztán a többé-kevésbé tartós szolidaritás állásfoglalására. Ilyenkor veszem észre, hogy mint szülő könnyen veszem a lendületet kötelességeim teljesítéséhez, mint amikor a házastárs bocsátanak meg egymásnak. Az első esetben könnyebb bocsánatot kérni vagy kapni, mert van egy generációs előny a gyerekekkel szemben. A férjessel szemben tanúsított kapcsolatban az elvárás és a hajlandóság terén létezik egy bizonyos egyenlőség, amikor a nagyvonalúság és az önzetlenség nem okvetlenül érvényesül. Ebben az esetben is észleljük, hol van ez a titokzatos pont, ahol a szeretet és az igazság találkozik egymással: azon kapod magad, hogy a család ellenére is szereted a férjedet. Ez érvényes az ellenkező irányban is: tudom, hogy ő is úgy szeret engem, ahogy vagyok és amilyen vagyok. Amikor ilyen helyzet áll fenn, könnyen észrevesszük mindennap, hogy van mit megbocsátani, és ez nem lassítja, hanem fokozza a megbékélést, és magával ragadja az egész családot. Sőt, túllép a küszöbön, segít másokon is és az emberek között is uralkodik a béke.

Meg kell előzni a megbénítást, s a vészhelyzeteket. Ez idővel nehéz, idegölő és feszültségteremtő lehet. A családban mindig becsüljük meg a jó kapcsolatot. Ez nem abban áll, hogy félünk egymásnak gondot okozni, hanem abban, hogy örömeinket találjuk abban, hogy türelmesen dolgozunk egy olyan családi összhang megteremtésén, ahol a megértés és a békesség hosszú életű lehet.

Tízparancsolat az apának

1. Minden apa legfőbb kötelessége gyermekei iránt, hogy szeresse anyjukat. A család egy olyan rendszer, mely a szereteten alapszik. Nem a feltételezett, hanem a reális, érzelmi szereteten. Szeretet nélkül nem sokáig lehet fenntartani a családi életet. Nem lehetünk szülők csak kötelességből és a nevelés is mindig csapatjátékot igényel. A társak között, mint ahogy a gyermekekkel is csak mély egyetértés, az intim egység segíti elő a fejlődést és ad szilárd alapot. Egy apa kímélheti az anyát úgy, hogy felváltja szerepében, időt ad neki, hogy pihenjen, hogy összeszedje magát, és hogy újra legyen egy kis mozgáster.

2. Az apának főként jelen kell lennie. Ez azt jelentse, hogy „Ti vagytok a legfontosabbak az életben”. A felmérések szerint egy apa átlagosan naponta kevesebb, mint öt percet tölt el gyermekeivel ténylegesen nevelő szándékkal. Egyes kutatások alapján az édesapa hiányával összefügg a gyenge iskolai teljesítmény, az alacsony intelligenciahányados, a bűnözés, s az agresszió. Ez nem idő, hanem hatékony kommunikáció kérdése.

Az apa jelenléte azt jelenti, hogy beszélget a gyerekekkel a munkájáról és a problémákról, minél inkább élete részeivé teszi őket, s megtanulja észrevenni mindazokat a kis és nagy jelzéseket, melyeket a gyerekek folyamatosan felé küldenek.

3. Az édesapa példakép akkor is, ha nem akarja. Manapság az apa alakja nagyon fontos, mint támasz és útirány. Főként, mint viselkedési minta, az emberiség és a korrektség elveivel összhangban. Röviden: az őszinteség, a hűség és a jóakarát példája számukra. Még ha nem is mutatják ki, vagy netán még tagadják is, a gyerekek sokat törődnek azzal, hogy mit, hogyan és miért cselekszik az apjuk. Az úgynevezett „lelkiismeret” kinyilvánításának nagy a súlya, ha az az apa egyéniségéből származik.

4. Az apa biztonságot ad. Az édesapa megóv. A család minden tagja az apától várja a védelmet. Úgy is véd, hogy szabályokat alkot, tér- és időkorlátot vezet be azzal, hogy néha „nemet” mond, mely a legjobb módja, hogy kifejezésre juttassa: „Gondoskodom rólad”.

5. Az apa bátorít és erősít ad. Az apa szeretetét a megbecsüléssel, tisztelettel, meghallgatással és elfogadással mutatja ki. Az igazi gyengédség, ha azt mondja: „Bármilyen történések is veled, én itt vagyok neked”. Innen ered a gyerekek számára olyannyira elengedhetetlen tulajdonság, az önbizalom. Az apa mindig kész segíteni és kiegyenlíteni a gyenge pontokat.

6. Az apa visszaemlékezik és mesél. Az apaszerep egy sziget, mely a mindennapi bajok után a túlélést biztosítja. Szerezzen néhány különleges pillanatot; például a vacsoránál, amikor az egész család összegyűl, ahol derűs légkörben lehet beszélgetni. Egy jó apa tudja, hogyan tegye vonzóvá az emlékeket kis érzelmi mozzanatok segítségével. A múltban az édesapa volt az értékek képviselője, és hogy átadja ezeket gyerekeinek, elég volt megélnie azokat. Manapság a modern idő meggátolja ebben. Hogyan lássák gyerekei, ha még arra sincs idő, hogy beszélgessenek, hogy nyugodtan együtt legyenek, véleményeket, nézeteket és terveket cseréljenek, reményeket, örömeiket és csalódásokat tárjanak fel egymás előtt?

7. Az apa megtanít minket a problémák megoldására. Az apa a legjobb útlelő a külvilágba. Amiben az apának a legnagyobb befolyása van, az a valóság uralmára való képesség és az, hogy szembenézzenek és ellenőrizzék a világot, amiben élnek. Ez az elem is nagyban hozzájárul a gyerekek személyiségének fejlődéséhez. Az apa az a személy, aki térképet ad az élethez.

8. Az apa megbocsátó. Megbocsátása a legnagyobb, legelvártabb és leginkább érzett tulajdonság. Egy kiskorúak börtönébe zárt fiatal meséli: „Édesapám velem szemben mindig hűvös volt és soha nem értett meg. Amikor kicsi voltam nagyon szerettem, de egy nap elkövettem egy hibát és attól kezdve nem vette többé a bátorságot, hogy közeledjen és megcsókoljon, mint azelőtt. Az irántam érzett szeretete eltűnt, ekkor tizenhárom éves voltam... Pont akkor vontam meg tőlem a szeretetét, amikor a legnagyobb szükségem lett volna rá. Nem volt senki, akinek elmondhattam volna bűneimet. Ő is hibás abban, hogy ilyen mélyre süllyedtem. Az ő helyében én teljesen másként viselkedtem volna. Nem hagytam volna magára a gyermekemet élete legkritikusabb pillanatában. Egy igazi apa megértésével bátorítottam volna, hogy visszatérjen a helyes útra. Mindez hiányzott nekem.”

9. Az apa mindig apa még akkor is, ha távol él. Minden gyereknek joga van hozzá. Gyógyíthatatlan sérülést okoz gyerekeinek, ha az édesapa elhanyagolja, elfelejti vagy elhagyja őket.

10. Az apa Isten képmása. Édesapának lenni nagy elhivatottság, nem csupán személyes választás. A pszichológiai kutatások szerint a kisgyerekek apjuk mintájára formálják meg képüket Istenről. Az ima, melyet Jézus tanított nekünk, a Miatyánk. Az, hogy az édesanya együtt imádkozik gyermekeivel szép dolog. Az édesapa, aki ugyanezt teszi, kitörölhetetlen nyomot hagy gyermekeiben.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero - Marianna Pacucci

Vasárnapi jegyzet

Micsoda királyság?

T. S. Eliot a XX. század egyik legmélyebb költője Krisztusról írja: „Királyunk sikerrel járt... / Emlékeztetek a hitre, mely elszóltotta a férfiakat otthonukból / Egy vándor-prédikátor szavára. / Korunk a mérsékelt erények kora”. Kétféle gondolkodást állít szembe a szerző: a hit erejében keresztet vállaló emberét, és egy „óvatos” körét, amely kétkedve formálja a keresztet és annak győzedelmét.

Hányféle siker van? Legtöbbnek vágya a gyors, mielőbbi, amelyhez aligha „képzel” erényeket. Inkább csak ügyességet, rafináltságot. A krisztusi – más természetű, amint királysága más dimenziójú. Sohasem tagadta meg emberségét, amely mindenre válaszol. Sikerének titka a legmélyebb pont választása, ahonnan üzenhette (üzeni): „Ha fölemeltem, mindeneket magamhoz vonzok.” Ebben a királyságban az alázatosság a legnagyobb erény: a király kiszolgáltatottsága. Így érthető amit *Avilai Szent Teréz* mondott: „Láttam, hogy bár Isten, azért mégis ember, aki nem csodálkozik emberi gyarlóságainkon, hanem megérti, hogy ami esendő természetünkben, az eredeti bűn miatt van.”

Szeretet királysága a Krisztusé sem több, sem kevesebb. „Szolgaformájú”, amelyben az asztalfőre ülő a felszolgáló. Az ilyen „birodalomban” a kegyelem a szolgaságban rejlő „természetes fensőbbiséget” emeli magasba. A szolgálatnak ez a varázsa – tiszteletet, hódolatot vált ki előbb-utóbb még a fennhéjázó cinikusból is. Művészről írkák, hogy tehetsége ösztönös adottság, amely a természetében van. A lélekművész nem ilyen? Krisztus királysága emberségben is a legnagyobb művészé, aki nem szabadulhat „tehetségétől”: munkája a szívek bensőbbé formálása. Micsoda remekműveket tudhat magáénak: szentek sokaságát, akik az Ő királyi szolgaságát követték, követik.

Krisztus királysága a szentség királysága – szétzúzott hit, szétzúzott életek ellenére is! Mert Őbenne bárki elesett megtalálhatja a jóság és a megértés királyát. Törvényeivel megtanít ember-módra élni, és mindenkinek megadja az őt megillető „királyi rangot”, melyet kezdetől teremtményeinek szánt az élet Szerzője.

Ehhez a királyhoz emeli szavát *García Lorca*:

*Itt van a szívem, Istenem,
csak fogjad,
és vágd vele a jogarodat.
Túlrejt, poshadt
birsalma ez, Uram,
leve csoroghat.
Csontvázát szakítsd ki, tépd ki
a lírai karvalyoknak,
melyek mélyen megsebeztek,
és ha csőröd is van, fonnyadt
undor-héját
lehámozzad!*

† Tóth Sándor

hírek információk

Árpád-házi Szent Erzsébet múlt pénteki ünnepéhez kapcsolódóan ma minden magyarországi katolikus templomban a perselyadományokból összegyűjtött összeget az egyházmegyei, illetve az országos karitás szervezete javára továbbítják.

A Szent Gellért Szemináriumba látogatott november 11-12. között Michael August Blume érsek, vatikáni nuncius. A két nap során a nuncius külön-külön is találkozott a szeminaristákkal, a szeminárium előljáróival, és vendéglátójával, Kiss-Rigó László püspökkel. A látogatás folyamán a nuncius a szeminárium kápolnájában koncelebrációs szentmisét mutatott be az intézmény egész közösségének jelenlétében.

A járványügyi helyzet súlyossága miatt november 16-tól a Szegedi Dóm Látogatóközpontban kötelező a maszk és a kézfertőtlenítő használata, valamint belépéskor a védettségi kártya felmutatása.

Skóciai Szent Margit emléknapi ünnepi megemlékezést tartott a Szeged-Csanádi Egyházmegye és a Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézet. A november 16-i program keretében Kiss-Rigó László püspök celebrált szentmisét a szegedi Székesegyházban, majd sor került Skóciai Szent Margit tisztelőinek hagyományteremtő első találkozására. Az idén 99 éves korában Londonban elhunyt báró Gelsey Vilmos volt az, aki már Angliában kezdeményezte a magyar származású Szent Margit tiszteletének ápolását, ami a skót-magyar kapcsolatok erősítését is szolgálta. Ennek keretében esztergomi és szegedi zarándokok is eljutottak az 1093. november 16-án elhunyt és 1261-ben szentté avatott Margitnak a skóciai Dunfermline-ban lévő emlékhelyéhez. Az Árpád-házi királylány 1047-ben született a Baranya megyei Mecseknádasd mellett, apja az oda menekült később angol királlyá koronázott Edvárd volt. Margit III. Malcolm király felesége, Skócia királynéja lett, és a skót nép jótevője, egyházának segítője, a szegények és betegek istápolója, iskolák létesítője volt. Gelsey Vilmos ifjú kora óta barátságban volt a skót főnemesi Drummond-családdal, akik leszármazottjai a Margitot és családját Angliába, majd Skóciába kísérik Árpád-házi hercegeknek.

A koraszülött-világnap alkalmából november 17-én este egy órára lila fénybe öltözött a Dóm. A 18 órai harangszó is a korábban érkező babákért, az inkubátor mellett szorongó szülőkért, valamint a küzdelemben oroszánrészt vállaló orvosokért és ápolókért szólt. A Szeged-Csanádi Egyházmegye által is támogatott Korábban Érkeztem Alapítvány már negyedik alkalommal festette lilára a dómot, mely erőt és reményt adhat az érintett családoknak, illetve hitet, hogy van élet a koraszülött intenzív osztály után. Most első alkalommal a Szent Gellért Fórum stadionját is lila fényvel világították meg, felhívva a figyelmet a koraszülöttekért folytatott küzdelemre.

Plébánosok, hitoktatók, plébánia tanácsadó testületek tagjai, illetve más katolikus közösségek képviselői vettek részt azon a webináriumon, melyet november 18-án rendeztek „Egy szinodális egyházért: közösség, részvétel és misszió” címmel. A rendezvény a Ferenc pápa által megnyitott püspöki szinodus egyházmegyei szakaszának első online kezdeményezése volt, melyben a résztvevők a szinodus kifejezés és a három kulcsfogalom jelentőségét ismerhették meg. Az online rendezvényen a következő előadások hangoztak el:

- Az egyházmegyei zsinat pasztorális gyümölcsei - Kondé Lajos pasztorális helynök
- A szinodus fogalma, szakaszai, jelentősége - Serfőző Levente oktatási helynök
- Az Egyház mint szeretetközösség - Kiss Imre esperes, plébános
- Itt vagyok Uram: részvétel - Mázas Orsolya Marianna domonkos szerzetes
- Együttműködő misszió mindenkiNEK - küldetés - Ferentzi Csaba Házás Hétféje mozgalom

November 23-tól tekinthetők meg a betlehem-készítő pályázat alkotásai a Szegedi Dóm Látogatóközpont kiállítóterében. A családok, iskolai osztályok, plébániai csoportok, illetve magánszemélyek által készített pályaművek 2022. január 30-ig láthatók az intézmény nyitva tartási idejében, keddtől-vasárnapig 9 és 17 óra között.

A CsaládEgyetem következő előadása november 23-án, kedden 18 órakor kezdődik a Katolikus Házban Éltető ünnepeink - egy lélegzetvétellel a mennyország levegőjéből címmel. Az előadó Dyekiss Virág hétgyermekes édesanya, néprajzkutató, aki a saját példájából is tudja, hogy gyakran nem könnyű időt szánni az ünnepi előkészületekre, nehéz lehet a családtagok egységét és örömet megteremteni, különösen úgy, hogy saját magunk is megélhessük az ünnep perceit. Az előadás során a közönség ötleteket kaphat a sokszáz éves hagyományokból és a modern szervezési „elméletekből” egyaránt. A járványügyi intézkedések miatt a szervezők kérik, hogy az érdeklődők kövessék figyelemmel a csaladegyetem.hu honlapot, mert elképzelhető, hogy az esemény online térben valósul meg.

Hittel, tehetséggel - Roma szakkollégisták tudományos munkái 2011-2021 címmel zárókonferenciát rendez november 25-én a Szegedi Keresztény Roma Szakkollégium a fenntartó egyházmegye együttműködésével a Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg termében. Az esemény célja a Keresztény Roma Szakkollégium Hálózat 10 éves jubileumának megünneplése. A rendezvényen részt vesznek a szakkollégiumok fenntartói, illetve Palkovics László miniszter és Novák Katalin miniszter asszony.

A Filharmónia Magyarország Orgonabérlet sorozata Pálúr János (orgona), Kelemen Barnabás (hegedű) és Kelemen Gáspár (hegedű) közös koncertjével folytatódik. A november 26-án, pénteken 19.30-kor kezdődő hangversenyen Johann Sebastian Bach, Georg Philipp Telemann, valamint Liszt Ferenc művei hallhatók a Dómban. Bérletek válthatók a Filharmónia Magyarország szegedi irodájában (Klauzál tér 7.; +36-62-425-260; szeged@filharmonia.hu), a Ticket Express jegyirodáiban, valamint online a www.jegymester.hu oldalon.

A szőregi Alexandriai Szent Katalin Plébánia közösségének búcsúja november 27-én, szombaton lesz. Az ünnepi szentmise 10 órakor kezdődik, melynek főcelebránsa és szónoka Varga Attila a kiszombori Nagyboldogasszony templom plébánosa lesz.

Szó-Lélek-Szem - 100 éve született Pilinszky János címmel fotókiállítással egybekötött megemlékezést tartanak november 27-én, 17 órától a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. Az eseményen köszöntőt mond Zakar Péter az SZTE rektorhelyettese. Az ünnepi műsorban közreműködik F. Döry Magdolna, Németh János és Fabulya Andrea.

Közös koszorúkészítésre várják a Belvárosi Plébánia közösségéhez tartozó családokat november 27-én, 10 és 16 óra között a Székesegyházba. A résztvevők hozott alapanyagokból is dolgozhatnak, de – a készlet erejéig, önköltségi áron – a plébánia munkatársai is biztosítanak koszorúalapot, gyertyát és egyéb kiegészítőket mindazoknak, akik el szeretnék készíteni az adventi várakozás jelképét, a koszorút.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.